

sig utilstrækkeligt til at dække de af overenskomsterne omfattede ydelser. Ligeledes omfatter garantien for de under litra a) nævnte ydelser i likvidationstilfælde kun tjenestemænd, der er fyldt 50 år.

Til § 2.

Den ved lov nr. 54 af 16. marts 1956 fastlagte byrdefordeling mellem staten og kommunerne forudsættes principielt opretholdt.

Medens statens andel i den almindelige underskudsdekning for privatbanerne, jfr. lov nr. 187 af 12. april 1949, ikke er forud fastlagt for den enkelte bane, og medens den i de senere år maksimale variable dækningsprocent fra staten har været 70, er forholdet med hensyn til de af garantioverenskomsterne omfattede ydelser det, at staten endeligt har givet vedkommende kommuner tilsagn om at ville udrede 85 pct. af disse udgifter. Som en videreførelse heraf foreslås det imidlertid nu, at staten yderligere fast bærer 85 pct. af banernes løbende bidrag til pensionskasserne, idet størrelsen af disse udgifter har nøje sammenhæng med det faktiske omfang af stat og kommuners forpligtelser i henhold til garantioverenskomsterne.

Til § 3.

I lov nr. 35 af 2. marts 1955 er der givet privatbanerne mulighed for af statskassen at opnå midlertidige driftslån, der i realiteten kan betragtes som forskud på statens senere bidrag til underskudsdekningen for det pågældende driftsår, og ved § 5 i lov nr. 54 af 16. marts 1956 bestemtes det, at driftslåne — når overenskomst om garanti for reguleringstillæg m. v. var afsluttet — kunne beregnes med hensyntagen til, at staten skulle bære 85 pct. af de nævnte udgifter. I lighed hermed foreslås der ved § 3 tilvejebragt hjemmel for, at driftslåne fremtidigt kan beregnes under hensyntagen til, at staten endeligt skal bære 85 pct. af de i § 1, a) og § 2 nævnte ydelser.

Til § 4.

Det er i bemærkningerne til § 1 nævnt, at en kommende statusopgørelse for Ålborgbanernes pensionskasse på det foreslåede grundlag må påregnes at ville udvise en ikke ubetydelig manko, idet pensionskassen i øjeblikket har et meget betydeligt statusunderskud.

Ministeriet har ikke ment at burde afvente en drøftelse af Ålborgbanernes særlige problemer, forinden nærværende lovforslag fremsættes, så meget mere som det må være rigtigst, at de principielle linjer er endeligt fastlagt, forinden særordninger drøftes. Man har imidlertid ment, at der, hvis en eventuel særordning for Ålborgbanernes vedkommende skulle blive nødvendig, burde åbnes mulighed for statens tilslutning til en sådan særordning uden særlig lovgivning derom. Man har derfor foreslået, at den i § 1, a) fastsatte procentandel på indtil 68,8 pct., hvortil statens og kommunernes tilsvarende er begrænset, kan forhøjes med tilslutning af finansudvalget, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor. Man har herved som en udtrykkelig forudsætning foreslået fastsat, at det indbyrdes hæftelsesforhold mellem stat og kommuner ikke skal kunne forrykkes ved en sådan særordning.

Til § 5.

For så vidt angår de pensionsydelser, der beregnes efter hidtil gældende lønnings- og pensionssystemer, vil de gældende garantioverenskomsters ordlyd være fuldt ud dækkende, og bestemmelsen fastslår for fuldstændighedens skyld dette.

Til § 6.

I denne paragraf er det foreslået, at de dokumenter, der udstedes om de i lovforslaget omhandlede retsforhold og aftaler, er stempelfri. Dette er i overensstemmelse med tidligere lovgivning vedrørende støtteforanstaltninger for privatbanerne.